

inddrives hos den umiddelbart ansvarlige ved Tilbageholdelse i Løn i Overensstemmelse med Reglerne om Inddrivelse af familieretlige Underholdsbidrag.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1939 og finder Anvendelse paa Handlinger, der er foretaget efter Lovens Ikrafttræden.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den ordentlige Rigsdagssamling 1938—39 fremsatte Regeringen i Landstinget Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. af 15. April 1930 (Rigsdagstidende 1938—39, Tillæg A. Sp. 3789—96 og Landstingets Forhandlinger Sp. 316).

Forslaget vedtoges uændret af Landstinget den 24. Februar 1939 (Sp. 967, jfr. Sp. 965) og oversendtes til Folketinget; Forslaget kom her til første Behandling (Rigsdagstidende 1938—39, Folketingets Forhandlinger Sp. 4663 ff) og henvistes til Udvalg (sammesteds Sp. 4703—04), der imidlertid ikke naaede at tilendebringe sit Arbejde inden Rigsdagssamlingens Slutning. Til Brug for Udvalget har Professor, Dr. jur. Henry Ussing afgivet en Udtalelse, der med ganske enkelte Ændringer er offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 1939 B. S. 93—100; sammesteds, S. 114—22, har yderligere Landsdommer A. Drachmann Bentzon fremsat nogle Bemærkninger om Forslaget. Uagtet der ikke herved, saalidt som i de enkelte Artikler i Dagspressen om Spørgsmaalet, er fremkommet noget, som ikke allerede var indgaaet under Ministeriets Overvejelser, har man fundet det rigtigt inden Genfremsettelsen at underkaste Forslaget en fornyet Gennemgang i Samarbejde med Professor Ussing; man har herunder paa forskellige Punkter ment at kunne tiltræde de af Professor Ussing ønskede Ændringer, og Forslaget fremsættes herefter i en Form, der med Bibeholdelse af dets ledende Principper tager Hensyn til de fremkomne Bemærkninger.

Om de enkelte Ændringer bemærkes: I Stk. 1 og Stk. 2 er Ordene „dansk Rets Erstatningsregler“ ændret til „almindelige Erstatningsregler“. Forandringen er væsentlig redaktionel, men peger dog ogsaa paa, at hvis særlige Lovbestemmelser

maatte hjemle et Ansvar, uden at dansk Rets sædvanlige Grundlag derfor er til Stede, bliver det særskilt at fastsætte, hvilket Omfang dette Ansvar skal have.

Man har derhos ment at kunne tiltræde, at Reglen i Stk. 2 om Godtgørelse for ikke-økonomisk Skade ligesom i nu-gældende Ret alene gøres fakultativ for Domstolene, idet Ordene: „er pligtig til“ ændres til „kan tilpligtes“.

Man imødekommer herved den Betragtning, at man ikke bør udelukke Domstolene fra at nægte Godtgørelse, selvom ideel Skade kan godtgøres at være lidt, naar skadelidte ved sit Forhold selv har givet Anledning til Angrebet, uden dog at Ansvarsfrihed vilde følge af Erstatningsrettens Regler om egen Skyld, ligesom man der ved afbøder Følgerne af en paastaaet Usikkerhed i Afgrænsningen af Begreberne Lidelser og Tort; selv i den ændrede Form bringer Forslaget imidlertid fremdeles den Forenkling af Reglerne i Forhold til den gældende § 15, som det oprindelige Forslag tog Sigte paa, og den Henstilling til Domstolene om ikke ved Fastsættelsen af de i Erstatnings- og Godtgørelsessager tilkendte Beløb at vise alt for stærk Tilbageholdenhed, som laa i den tidligere Formulering, indeholdes nu dels i, at man paany har medtaget „Ulempe“ i Forslagets Tekst, dels i den Placering man har givet dette Udtryk og Begrebet „Forstyrrelse af Stilling og Forhold“.

I førstnævnte Henseende bemærkes, at Ministeriet i og for sig kan fastholde sit tidligere Synspunkt, at „Ulempe“ kun bruges om Skade, der enten er af egentlig økonomisk Karakter eller falder ind under Begrebet „Forstyrrelse af Stilling og Forhold“; Man har imidlertid ønsket at afværge, at Retsanvendelsen skulde fortolke dette sidste som alene omfattende de mere